

Oostendse Vissershavenkommissie kwam bijeen

Worden dokrechten voor sprot- en haringvissers verminderd ?

Vrijdag 18 dezer vergaderde de Oostendse vissershavenkommissie onder voorzitterschap van Schepen Dumarey met twee belangrijke punten op de dagorde, nl. de verhuring der visbennen vanaf 1976 en het vislossen.

Het was voor een voltallige commissie op de visgrootland na, dat de zitting op het stadhuis plaats had en de beide kwesties gediscussieerd werden onder voorzitterschap van schepen Dumarey.

Het is een feit dat de huidige concessionaris die nu 8 en 8,50 fr aanrekent, er niet meer kan komen en met verlies werkt, omdat ook de aanvoren in het laatste jaar geweldig geslonken zijn.

De concessie loopt einde 1975 ten einde, zodat een nieuwe dient uitgeschreven.

In Zeebrugge en andere havens komen de vishandelaars voor minstens de helft tussen. In sommige landen, waar het kisten geldt als verloren verpakking, betaalt de handel.

Het nieuw lastenboek voorziet dat, gezien de handel veel meer gebruik maakt van de bennen, het maar normaal is dat ook zij in de kosten tussenkomen.

Op uitzondering van de visgrootland, waar door de firma Leveke een schrijven werd ingezonden hiermee niet akkoord gaande, was de ganse commissie het eens dat de normale verdeling van de kosten gedeeld zou worden, wat de heer Dries Claeys terecht deed opmerken dat de handel daar toch rekening mee houdt bij haar aankopen en het praktisch de reder is, die toch betaalt.

Na een grondige bespreking wees de heer Vandenberghe er op dat een openbare oproep voor een nieuwe concessie grote gevaren liep deze te zien toekennen aan mensen, of firmas of de stad, die het in het geheel zo goed niet zouden doen als de huidige concessionaris, die het reeds 25 jaar tot elkans tevredenheid uitvoerde, welke kleine geschillen er ook waren.

Hij oordeelde dat het misschien best geraadzaam was, dat de reders, zoals in het verleden, eerst nog eens met de huidige concessionaris zouden overleggen om na te gaan of hij de concessie voor nog zes jaar zou willen zien verlengen, daar zich ondertussen andere wijzigingen inzake verkoop, exploitatie, gebruik van bennen, enz., zich kunnen voordoen, die dan automatisch een verandering in de exploitatie met zich zouden kunnen brengen.

Hierin gesteund door de hh. Menu en Pintelon, was de voorzitter het eens, dat de Rederscentrale en de Onderlinge Visafslag de zaak nog eens afzonderlijk met de huidige uitbater zouden bespreken om die kwestie dan terug voor de commissie te zien brengen.

Dit voorstel werd na enkele opmerkingen met algemene stemmen aanvaard.

VISLOSSEN

Daar het vislossen nog steeds in handen is van vier of vijf vislossersbazen en dit in de huidige vorm volgens de stad een zeer ongezonde toestand vormt, is zij van oordeel het lossen in concessie te moeten geven of zelf in handen te nemen wat niet wenselijk is. Te Oostende heerst een ongezonde toestand omdat het wegen, het rapen en het lossen drie afzonderlijke vormen daanstellen, veel vis gestolen wordt of op allerlei wijzen verdwijnt en vislossers zelf slechts willen lossen al naar gelang allerlei voor- of nadeltjes.

Te Zeebrugge is deze toestand door de stad geregeld en nog veel slechter dan te Oostende geworden.

Het komt er op aan dit beroep gezond te maken, maar er tevens voor te zorgen dat het voor de reders niet kostelijker uitvalt. Een uitbating in regie is echter nooit goed.

Het lastenboek niet gereed zijnde, moest de zaak naar een volgende zitting verschoven worden.

DOK- EN SLUISRECHTEN

Door de voorzitter-schepen werd er op gewezen dat de gemeenteraad voor de sluis- en dokrechten in de handels- en yachthaven voor 1976 een verhoging van tarieven zal voorstellen, maar niet voor de vissershaven.

Door de rederscentrale werd reed' verscheidene jaren gewezen op het feit dat tijdens het haring- en sprotseizoen de vaartuigen die deze visserij beoefenen, elke dag bij in- en uitvaren moeten betalen. Dit werd nogmaals opgemerkt, maar de stad oordeelde daar niets te kunnen aan veranderen.

Daarop wees de heer Vandenberghe andermaal op het feit, dat in andere vissershavens er geen sluis- en dokrechten te betalen vallen, dat zij die 14 dagen of een maand in de haven blijven liggen, slechts eens betalen en dat de kosten van de dokken niet hoger zijn wanneer men er elke dag in- en uitvaart, dan er een maand blijft liggen.

Integendeel is het voor de stad een winstgevende zaak vermits die schepen allerlei rechten opbrengen.

Hij drong aan, gezien de toestand waarin de visserij zich bevindt, opdat de kosten van de reders niet zouden opgedreven worden en wees er op dat de reders braaf zijn en desnoods andere middelen kunnen gebruiken om aan zo'n onrechtvaardige kostenberekening een einde te stellen.

Schepen Dumarey wenste daarop de zaak in beraad te houden en nogmaals te onderzoeken.

Daarop nam de zitting een einde nadat de heer Bonnel namens de wijkraad van Opex gewezen had op het gevaarlijk lossen van benzine en mazout door kleine boten in de vissershaven.

Dok- en sluisrechten in Oostendse vissershaven

In ons verslag van de visserijcommissie hebben we op het onlogische geweest van het elke dag innen van dokrechten voor sprot- en haringvaarders, waar zij die in de vissershaven blijven liggen, slechts eens het tarief per 15 dagen moeten betalen.

We vernemen dat de schepen van de vissershaven en de directie eindelijk het onlogische daarvan hebben ingezien en beslist hebben heden aan de gemeenteraad voor te stellen de dokrechten voor de vaartuigen welke meer dan eens per 15 dagen binnenvaren, slechts per 15 aan te rekenen.

We kunnen deze beslissing slechts beamen omdat ze logisch is en voor

de stad zelf geen groter kosten met zich brengt.

Aldus zullen sprot- en haringvissers minder belast, zullen de tarieven voor de vissershaven niet opslaan en zullen de kosten van bennen tussen de reders en handelaars verdeeld worden.

Dit noemen we nu positief werk van schepen Dumarey en zijn vismijndirecteur. Wat nu nog op op een verstandige wijze in het belang van de reders dient opgelost, is het rapen, het sorteren en het lossen van vis, waarin enorm veel geld verloren gaat er waar ook hier centralisatie zeer nuttig kan zijn, maar geen regie.

BRITSE MINISTER DREIGT MET NIEUWE

KABELJAUWOORLOG

In een rede gehouden te Grimsby in zijn kiesdistrict, heeft de Britse minister Antony Crosland gedreigd met 'n nieuwe kabeljauwoorlog, zo het minstens niet tot een verlenging komt van het bestaand akkoord tussen Engeland en IJsland. Dit akkoord is twee jaar oud en is volgens de betrokken minister zelfs één voor de Britten zeer gebrekkig akkoord met allerlei beperkingen. Zo er geen verlenging komt van het bestaand akkoord, zullen de Britse vissersvaartuigen, niet alleen in de zone van 50 tot 200 mijlen gaan vissen, maar zelfs tot op de drempel van de twaalf mijlen en dit zonder enigerlei beperking. Volgens Crosland zijn tot nog toe geen ernstige besprekingen gevoerd tussen IJsland en Engeland en heeft de minister de indruk opgedaan, dat men van de zijde van IJsland niet bepaald wenst te onderhandelen of tot een overeenkomst wenst te komen, die een aantasting zou kunnen uitmaken van het IJslandse recht op totale soevereiniteit op de 200 mijlenzone met betrekking tot de visserijrechten. Een eventuele toekomstige overeenkomst met de Britse vissers toelaten in de uitgebreide zone te gaan vissen en op sommige plaatsen zelf in de 50 mijlenzone, aldus de minister. Men kan zomaar niet op één enkele dag de traditionele visserijrechten van een ganse natie aan zijn zolen vegen en honderden rederijen voor het failliet stellen en duizenden werknemers aan wal laten staan.

Uit één en ander blijkt dus duidelijk, dat sommige ministers van Hare Majestät het tot een treffen willen laten komen, hetgeen tot een nieuwe kabeljauwoorlog moet leiden. Het is praktisch zeker dat IJsland ten slotte eieren voor zijn geld zal moeten kiezen omdat in feite dit land zich niet kan beroepen op een definitieve internationale, aanvaard reglement om tot eenzijdige uitbreiding van haar soevereine rechten over te gaan, ook al beperkt dit land zich diplomatisch slechts tot het instellen van een alleenrecht op de biologische rijkdommen van de wateren omheen IJsland en zwijgt zij over de bodemrijkdommen om de machtige petroleumnationals in de eerste plaats niet tegen zich in het harnas te jagen die nu reeds ergens anders heel wat beangen te verdedigen hebben in een 200 mijlenzone. Deze wending in de Britse houding wordt met bijzondere aandacht gevolgd in West-Duitsland, dat het, enige land is met een belangrijke IJslandse vissersvloot die geen overeenkomst met IJsland heeft zelfs niet voor de 12 mijlenzone. We menen dat een harde houding vanwege Engeland, samen met een even stugge houding van West-Duitsland, slechts België kan ten goede komen omdat IJsland dan eerder zal geneigd zijn, ten minste met iemand overeen te komen met betrekking tot de 200 en bijgaande tot de 50 mijlenzone, al was het maar om het precedent dat aldus geschapen wordt, ook al weze het met een klein landje en op gebied van de IJslandvaart van zeer weinig betekenis.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN